

ת"פ 40623/09/13 - מדינת ישראל נגד אלון נחמן פלד, בחר שירלי פלד

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו
ת"פ 40623-09-13 מדינת ישראל נ' פלד ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת דגית ויסמן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. אלון נחמן פלד
2. בחר שירלי פלד

הנאשמים

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו ביום 26.4.16 בהעסקת עובדת זרה במשק ביתם, שלא כדין וללא ביטוח רפואי, עבירות לפי סעיפים 2(א)(1) ו- 2(2), 2(ב)(3) לחוק עובדים זרים, תשנ"א - 1991 (להלן - חוק עובדים זרים).

על פי המתואר בהכרעת הדין, מדובר היה בעובדת זרה, נתינת הודו, שטיפלה בילדיהם הקטנים של הנאשמים, עבדה בניקיון משק ביתם ולנה בדירת הנאשמים, וכך עבדה במשך כחודשיים עד ארבעה חודשים.

2. ביום 25.9.16 הצדדים התייצבו לטעון את טיעוניהם לעונש ורק אז הנאשמים הציגו עותק פוליסת ביטוח רפואי שערכו לעובדת הזרה (נ/1). על כן, ניתנה החלטה לפיה יש להעדיף את חקר האמת ואין להותיר את ההרשעה על כנה, אלא לאפשר לנאשמים להציג את הראיה החדשה. הנאשם שב והעיד בפני בית הדין ובסיום עדותו נקבע כי הנאשמים מזוכים מהאישום לפי סעיף 2(ב)(3) לחוק עובדים זרים. עם זאת, כיוון שבפוליסה צוינה תקופת ביטוח בת כעשרה חודשים, כתב האישום תוקן ואיתו ההרשעה בהעסקת עובדת זרה שלא כדין ונקבע שהנאשמים העסיקו את העובדת הזרה מיום 14.11.11 ועד יום 4.9.12, מועד בו בוצע צו החיפוש בדירת הנאשמים, העובדת נלקחה על ידי הרשויות וזמן סמוך לאחר מכן הורחקה מישראל.

3. הנה כי כן, בשלב זה יש לגזור את דינם של הנאשמים ביחס לאישום אחד והוא העסקת עובדת שלא כדין, במשק ביתם, עובדת שלנה בביתם של הנאשמים והועסקה על ידם כמעט שנה, עד שנתפסה

בעקבות צו חיפוש בבית הנאשמים והורחקה מישראל.

4. לטענת המדינה, הנאשמים הורשעו לאחר ניהול ישיבת הוכחות, כאשר כתב האישום הוא יזום בהתאם למדיניות המדינה בנושא. המדינה הדגישה את הערכים החברתיים הנפגעים בביצוע העבירה, ציינה כי מדובר בעבירה כלכלית שהפכה למכת מדינה וכי המחוקק רואה חומרה רבה בעבירה של העסקת עובדים זרים ללא היתר ותעיד על כך העובדה שגובה הקנסות עלה במהלך השנים.

בנסיבות הרשעתם של הנאשמים, נטען כי מתחם הענישה צריך להיות בין 20 ל - 80 אחוזים מהקנס הקבוע בחוק. כן הוזכר כי חל בעניינם של הנאשמים תיקון מס' 15 לחוק עובדים זרים (ס"ח תשע"ב 2367), היינו כי העונש לא יפחת מכפל הקנס המנהלי. המדינה הזכירה שאין כל היתר להעסקת עובדת זרה במשק בית או בטיפול בילדים וכי הנאשמים העדיפו את נוחותם האישית, חיי רווחה ונוחות הכוללים העסקת עובדת זרה, שתטפל בילדיהם ובביתם, כאשר ברור שאם היו מעסיקים עובדת ישראלית, עלות שכרה לא היתה מסתכמת באלף דולר (שולמו לעובדת הזרה). המדינה אף הדגישה את החומרה שבהעסקת עובדת הלנה בבית הנאשמים, תקופה ארוכה של כמעט שנה.

עוד הוסיפה המדינה כי התנהלות הנאשמים לאורך כל ההליך מעידה על חוסר איכפתיות ורשלנות. הדבר נלמד גם מהשלב שבו הוצגה הראיה האחרונה (נ/1) והדבר מעיד על ההתייחסות לעצם העבירה שבה הורשעו.

בנסיבות אלה, המדינה ביקשה שיושת קנס שיהווה גמול והתרעה, הן לנאשמים והן לציבור, היינו שיושת על כל אחד מהנאשמים קנס בסך ₪ 18,000.

ביחס למסמכים שהוצגו בנושא מצבם הכלכלי של הנאשמים, נטען כי לא מתקיימות נסיבות חריגות וכי מצבם אינו שונה ממצבה של למעלה ממחצית האוכלוסיה בישראל.

5. הנאשמים טענו שאין מדובר בעבירה מוסרית ואין קורבן לעבירה. מדובר בעבירה מנהלית שבעבר הוטלו בגינה קנסות מנהליים. לנאשמים 4 ילדים ושכרם אינו גבוה (₪ 14,000 נטו). נטען שהנאשם הוא שכיר בחברת מחשבים והוצגו תלושי שכר ואישורי רואה חשבון. עוד נטען שיש להתחשב בכך שהנאשמים מהווים יחידה כלכלית אחת והם משלמים משכנתא בסך ₪ 8,000 בחודש, כי הנאשם גרוש המשלם מזונות ואחד הילדים נמצא במסגרת שעלוته 4,000 ש"ח בחודש.

בנוסף, הנאשמת העידה ומעדותה עולה שהנאשמים מתגוררים בשכונת נווה גן ברמת השרון וכי למעט הוצאות המשכנתא, לנאשמים שני כלי רכב.

6. לאחר ששקלתי את הראיות שהוצגו במסגרת הטיעונים לעונש ואת טיעוני הצדדים, אני סבורה כי זהו המקרה שבו יש לקבל את עמדת המדינה במלואה.

לעניין חומרת העבירה, מדובר בעבירה כלכלית שלה השלכות משמעותיות על שוק העבודה בישראל. כך למשל, העסקת עובדים זרים שלא על פי ההיתר שניתן להם, בשכר נמוך מזה שהיה משולם לעובדת ישראלית, תושבת המקום, יוצרת הטיה של שוק העבודה ומונעת העסקת עובדים ישראלים. בית הדין הארצי עמד על כך בע"פ (ארצי) 1001/01 **מדינת ישראל נ' ניסים**, פד"ע לח 145 (2002) ובע"פ (ארצי) 57160-01-14 **מדינת ישראל נ' חדות הורים בע"מ**, 8.11.14 ובית המשפט העליון עמד על כך בבג"צ 9722/04 **פולגת ג'ינס בע"מ נ' ממשלת ישראל**, 7.12.06.

7. הנסיבה שיש לשקול לזכות הנאשמים היא העובדה שאין להם עבר פלילי. מעבר לכך, מדובר בהעסקה לתקופה ממושכת, תוך הלנת העובדת הזרה בביתם של הנאשמים, עניין שאף הוא שוקל לחובתם.

בנסיבות אלה, מקובל עלי כי בהעדר שיקולים אחרים שנטענו בעניינם של הנאשמים, מתחם הענישה צריך לעמוד על 20% עד 80% מהקנס המנהלי המקסימלי.

8. במסגרת מתחם זה יש להתחשב בעובדה כי הענישה שתוטל על שני הנאשמים, בסופו של יום תבוא מתקציבה של משפחה אחת. עניין זה תומך בקביעת קנס בסכום נמוך יחסית. עם זאת, אין מקום לקבוע קנס בשיעור שהנאשמים ביקשו (10,000 ₪), הנמוך מכפל הקנס המנהלי.

זאת ועוד ובאותו נושא - למרות שעיקר טענות הנאשמים נגעו למצבם הכלכלי, לא הוצגו דפי חשבון בנק. למעשה אין כל ראיה לגבי מצבם הכלכלי של הנאשמים. מעיון בתלושי השכר שהנאשם הציג (נ/2), עולה כי הוא מועסק בחברה שכתובתה בכתובת מגוריהם של הנאשמים, עניין שיכול לרמז על כך שהנאשם מקבל משכורת מחברה שבבעלותו (לא הוצגו ראיות בנושא). שני עניינים אלה מעוררים תמיהות ושאלות אם אכן הוצגה התמונה המלאה לגבי מצבם הכלכלי של הנאשמים.

מהראיות הבודדות שהוצגו, יחד עם עדותה של הנאשמת, עולה כי הנאשמים משתייכים לכל הפחות למעמד הבינוני במדינת ישראל, יש להם דירה בבעלותם, עליה הם משלמים משכנתא וכן שתי מכוניות בבעלותם. לפיכך, צודקת ב"כ המדינה שטענה כי אין ייחוד במצבם של הנאשמים התואם את מצבן של משפחות רבות בישראל.

9. העניין האחרון - אי הצגת התמונה העובדתית המלאה, מתקשר גם להתנהלותם של הנאשמים בהליך. כך למשל, בדיעבד, עם הצגת פוליסת הביטוח הרפואי, התברר שלא העידו אמת לגבי תקופת העסקתה של העובדת הזרה. בעניין זה אדגיש כי קיים הבדל משמעותי בין העסקה בת חודשים ספורים ובין העסקה של כשנה, במיוחד כאשר עסקין בעובדת הלנה בבית הנאשמים. בדומה, התברר בדיעבד שלא

העידו אמת גם לגבי נושא הביטוח, שהרי רק חודשיים לאחר החיפוש בדירתם, הכחישו בפני החוקרים שנערך לעובדת ביטוח (ת/3, שורות 35-36, ת/4, שורות 23-24).

המסקנה נוכח התנהלות זו היא שהנאשמים נוהגים בקלות ראש בכל הנוגע לאישומים נשוא ההליך, כפי שאף טענו בטיעונים לעונש, כי מדובר בעבירות קנס שאין בהן עבירה. לפיכך יש מקום לקבל את עמדת המדינה כי הטלת קנס משמעותי תהווה הרתעה הן ביחס לנאשמים והן ביחס לכלל הציבור.

10. לאור כל המתואר לעיל, אני גוזרת על כל אחד מהנאשמים תשלום קנס בגובה 18,000 ₪ שישולם ב - 18 תשלומים חודשיים שווים, כאשר התשלום הראשון יבוצע לא יאוחר מיום 1.11.16.

אם אחד התשלומים שלעיל לא ישולם במועד, תעמוד יתרת העונש שנגזר לתשלום מיידי.

כמו כן, כל אחד מהנאשמים יחתום על התחייבות להימנע מביצוע העבירה שבה הורשע בשלוש השנים מיום קבלת גזר הדין. אם ההתחייבות תופר - יוטל על הנאשמים הקנס המירבי שיהיה קבוע בחוק בעת ביצוע העבירה.

על הנאשמים לפנות למזכירות בית הדין תוך 7 ימים מקבלת גזר הדין, על מנת לחתום על ההתחייבות האמורה.

לבקשת הצדדים, גזר הדין יישלח לצדדים בדואר.

ניתן היום, כ"ז אלול תשע"ו, 30 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.